

ДОБРО НЕ ЧЕРСТВІЄ НІКОЛИ

Коли душа, як хліб черствий,
Її розпарити не легко,
Не дайте зачерствіти їй,
Зігрійте все: близьке й далеке.

Ціна мала, що від душі,
Та коштує воно багато,
Зробіть добро – добро рушій,
Заставте лиш себе почати.

І рух почнеться навкруги,
Теплом все буде оповите,
Байдужості стечуть сніги,
Добро скрізь буде цілковитим.

Знайшовши у душі добро,
Почніть ділитися з усіми,
Й на кожну краплю вам відро,
Прибуде краплями такими.

Добру властиво вочевидь
Породжувать собі подібне,
А злом лиш можна зло створить,
Добром добро творить потрібно.

Весь світ під силу врятувать

Лише красі, як кажуть здавна,
В добрі і слід красу шукать,
Як райдугу ту різнобарвну.

Лиш від душі йде доброта,
Й душа не може бути квола,
Не зчерствіє душа свята –
Добро не зчерствіє ніколи.

Дата написання вірша: 2020-11-14